

Здравейте д-р Врабчев! С интерес чета Вашите материали, които намирам за много полезни. Не намирам обаче отговор на моя проблем. От две години с един мой колега сме повече от приятели и между нас има непреодолимо привличане. Само че той предпочита да се любим в офиса през обедната почивка, набързо, а не да ходим по квартири и хотели, при положение, че пари не ни липсват. Все с многото работа се оправдава. Може би трябва да уточня, че и двамата сме семейни, но държим на семействата си и за развод и дума не може да става. На мен обаче ми се иска поне още малко да сме заедно – час-два-три... Искане ми се да ме гали по-дълго, да ме целува и прегръща, да ми говори мили думи... Но не мога да го убедя. Срам ме е да го напиша, но свършва за 5 минути и... като че ли бяга.

Милена

Здравейте Милена,

Благодаря за Вашите добри отзиви за мен. Само, чрез тях разбирам че не работя напразно. Не че не съм като Дон Кихот, ама все по-друго си е и да те похвали някой. И затова още веднъж – благодаря!

И ето сега започвам моя отговор до Вас. И така, имало едно време. Да бе, да. Ама имало едно време, „Имало едно време на Запад“. Страхотен уестърн, италиано–американски, създаден през 1958 година. Страхотни актьори, режисьор, оператор, а за музиката на Еньо Мориконе да не говорим. И днес, като чуя основната мелодия на този филм ми настръхва кожата. Но днес не ще иде реч за него. Но ще дойде и неговия ред.

{youtube}hL-X53ze5O0{/youtube}

Та сега – имало едно време в Русия, извинете в СССР. И годината е 1956. Та бащата на всички народи, другарят Сталин, вече е на заслужена почивка в мавзолея, до другаря Ленин. А на Червения площад духа вятърът на промяната. Спокойно, не е другарят Горбачов. Още е рано за него. Сега е ред на другарят Никита Сергеевич Хрушчов. И се случва едно голямо чудо. И то по времето, когато у нас се казваше: „хубав ли е филмът или съветски?“. Та това чудо се нарича „Карнавална нощ“. И на всичкото отгоре, че и цветен. А още по-отгоре е и музикален. Сиреч актьорите не само играят, но пеят и танцуват. Това мисля, че се нарича мюзикъл, но тогава казва ли ти някой нещо? Казва ли ти...?

И изведнъж от екрана нахлува при теб едно малко, но прекрасно момиче. И то играе, пее и танцува великолепно. И то така, че ти взима акъла. А пък аз тогава – едно бледо момче с много пъпки по челото, не спирах при всяка възможност да гледам този филм, много пъти.

Та за това ще ми е думата днес. За Вашите пет минути и за онези „пет минути“, сиреч за песента в този филм, изпята от Людмила Гурченко. Знаете я. Тя изигра онази страхотна героиня в един друг руски филм „Гара за двама"! За съжаление от пролетта на 2011 тя вече не е сред нас. Но е останала завинаги в сърцата ни, на тези от нас, които са я гледали в нейните незабравими филмови роли. Въпреки, че тя тайно бе репресирана, като дълго време и беше забранено да се снима във филми. Това у нас – някога се наричаше „грешка на растежа"! Но хубаво е да се помни!

И така – ПЕТ МИНУТИ. Но коленопреклонно моля, да бъда извинен за липса на превод на български език на двете песни от този филм. Не можах да намеря такъв, който да бъде близо до оригинала. [Можете да видите песента тук](#) , а това е текстът ѝ:

Текст песни „Пять минут” - Гурченко Людмила, Из фильма "Карнавальная ночь"

Я вам песенку спою про пять минут,
Эту песенку мою пускай поют.
Пусть летит она по свету,
Я дарю вам песню эту,
Эту песенку про пять минут.
Пять минут, пять минут -
Бой часов раздастся вскоре.
Пять минут, пять минут -
Помириться те, кто в ссоре.
Пять минут, пять минут -
Разобраться если строго,
Даже в эти пять минут
Можно сделать очень много.
Пять минут, пять минут.
Бой часов раздастся вскоре -
Помириться те, кто в ссоре.
На часах у нас двенадцать без пяти,
Новый год уже, наверное, в пути.
К нам он мчится полным ходом,
Скоро скажем "С новым годом!"
На часах двенадцать без пяти.
Новый год - он не ждет,
Он у самого порога.
пять минут пробегут,
Их осталось так немного.
Милый друг поспеши,
Зря терять минут не надо.
Что не сказано скажи,
Не откладывая на год.
Милый друг поспеши,
Что не сказано - скажи,
Не откладывая на год.
В пять минут решают люди иногда
Не жениться ни за что и никогда.
Но бывает что минута
Все меняет очень круто,
Все меняет раз и навсегда.
Новый год недалек,
Пожелать хочу вам счастья!
Вот сидит паренек -
Без пяти минут он мастер.
Без пяти? Без пяти!

Но ведь пять минут немного?
Он на правильном пути,
Хороша его дорога.
Пять минут - так немного...
Он на правильном пути -
Хороша его дорога.
Пусть подхватят в этот вечер там и тут
Эту песенку мою про пять минут!
Но пока я песню пела,
Пять минут уж пролетело,
Новый год,
Часы двенадцать бьют.
Новый год настает.
С Новым годом, с новым счастьем!
Время мчит нас вперед,
Старый год уже не властен.
Пусть кругом все поет,
И цветут в улыбках лица,
Ведь на то и Новый год,
Чтобы петь и веселиться.
Новый год настает.
С Новым годом, с новым счастьем!
С Новым годом! С новым счастьем!

Та защо ги цитирам тези пет минути от този филм? Ами защото види се, че понякога означават много. Ама много.... Сиреч, пак всичко зависи от гледната точка. И особено в секса. Да, подчертавам – особено в секса.

И така, най-сетне две сродни души се намират. И не само това. Влюбват се една в друга. Хубаво, даже много хубаво. И любовта помежду им вече е факт. Но ..., ах, защо има това „НО“ в живота ни? Защо?! Е да, ама живеем в общество. Тоест не сме сами. И искаме, не искаме би следвало са спазваме каноните, нормите и законите на това общество. Пък и ако щете и морала и етиката, даже и религиозните правила.
И СЕГА – КАКВО?

Ами това – вие двамата с Вашия приятел намирате възможността и телата Ви да се любят, освен душите Ви. Но тази възможност ви се струва недобра. Любите се – и то къде. В обедната почивка в службата Ви и то само за пет минути. Разбира се, че сте права. Но от Ваша гледна точка! И какво се случва тогава? Ами на бюро, на маса, стол или на фотьойл. Сиреч на възможното, което има в офиса. Ама хич не е хубаво, разбира се. Каква ти романтика на бюро или на фотьойл? Друго би било – на удобен и широк матрак с хладни постели, музика и шампанско с ягоди. Класика в любенето... Че даже и незабравима природа около дадения хотел или мотел. И много, много по пет минути за взаимно галене, милване, прегръщане и целуване. И още, още по-много време взаимно да се говорят и мили, ама много мили думи. Тук вече това е класика в жанра!

Но уви! Това е само една мечта за Вас. Защото точно това, иска, копнее и желае всяка жена. Много време за любов. И то на най-хубавото кътче от нашата планета! Нормално!

Хайде сега и неговата гледна точка. Казвате, че има семейство. Вие също. И казвате – пари не липсват. Та в „Господари на ефира“ има една реплика: „Ни е сигурно“! Мисля си, че при него той храни и облича това семейство. И не само това. Има и още такси, данъци, парични задължения и много, много други подобни финансови обезателства. А заплатата му е една. Нали? Сиреч – онзи така мечтан хотел или мотел с хладните завивки и шампанското с ягодите, който е в една райска природа си е само чиста проба блян. Уви! А петте му минути и неговото мъжко бягство след тях? Какво? Пак класика в жанра. Голяма класика.

И така – АГОРА! Иде от древногръцки, сиреч от Елада. Публично място. Място за срещи, произнасяне на речи, място за пазаруване и какво ли още не. Ще рече, място за всички. И те могат и да влизат и да излизат от там, от агората.

И вие, образно казано, се любите двамата в една такава своеобразна агора - Вашия офис. И всеки може да влезе и излезе от този офис. А тогава какво? Вече хич не следва епизод от романтичен филм. Както пяха нявга ФСБ. Не знам какво следва, но знам, че един мъж, който никога не свършва бързо – точно в такава една житейска ситуация - бързото му свършване, му е в кърпа вързано... И човекът – какво да прави? Хем иска да се любите, хем няма време, та даже и пари за да бъде всичко, както би следвало да бъде, хем и след като свърши така бързичко бяга... Питам се аз! Питам се аз?! Че кой бяга от хубавото? Кой? Кой? Ами той – Вашият избраник на сърцето Ви!

Та това е от една страна! А от друга... А от друга... е моралът! Тук аз съм нищо. Нямам право да съдя и да давам съвети. А камо ли пък да имам и собствено отношение към Вашия случай. Всичкото това е право на нашия Господ Бог. Прости ми, Господи, че напразно споменавам името Твое! Знам, че Ти виждаш и прощаваш всичко, което ние хората правим за щяло и нещяло! Знам!

И затова ще кажа на Вас – тези мои читатели, които биха ме запитали следното: „Ама защо тази госпожа и този господин не се разведаат, за да може спокойно и горещо да се наслаждат на дълбоките им взаимни чувства? Чувства на непреодолимото им привличане! Защо?“

Аз лично – не знам. Но в писмото до мен бе казано цитирам: „семейни сме и двамата и държим на семействата си и за развод и дума не може да става!“.

А сега де? Къде тук е онова нещо, което се нарича щастие. Къде? Не знам... но знам, че не е там, където няма слънчевата топлина на взаимната ни човешка любов.

И понеже се натъжих и сигурно натъжих и всички Вас, които заедно с мен изчетохте тези редове, няма как да не си взема днешното довиждане с другата знаменита песен, която Людмила Гурченко изпя в този филм – „Песента за хубавото настроение“. [Може да я видите тук](#)

, а това е текстът ѝ:

„Песенка о хорошем настроении“

Если вы нахмурысь выйдете из дома,
Если вам не в радость солнечный денек,
Пусть вам улыбнется как своей знакомой
Славный, вовсе незнакомый, встречный паренек.

И улыбка, без сомнения,
Вдруг коснется ваших глаз.
И хорошее настроение
Не покинет больше вас!

Если вас с любимой вдруг поссорил случай,
Часто тот, кто любит, ссорится зазря.
Вы в глаза друг другу поглядите лучше,
Лучше всяких слов порою взгляды говорят.

Если кто-то другом был в несчастье брошен,
И поступок это в сердце вам проник -
Вспомните, как много есть друзей хороших,
Их у нас гораздо больше - вспомните о них!

И улыбка, без сомнения,
Вдруг коснется ваших глаз.
И хорошее настроение
Не покинет больше вас!

Да, хубаво е – много е хубаво, когато обичаме и сме обичани!
Но още по-хубаво е тази наша взаимна обич да носи щастие, а не сълзи!

д-р Илия Врабчев, сексолог-психотерапевт